

Sygnatura akt IV Ka 901/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Agnieszka Połyniak (spr.)
Sędziowie :	SO Waldemar Majka SO Ewa Rusin
Protokolant :	Przemysław Bąk

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2013 roku

sprawy o wyrok łączny skazanego **M. B.**

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 28 września 2012 roku, sygnatura akt II K 933/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 901/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 28 września 2012r., o sygn. akt II K 933/12, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie M. B. skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Wałbrzychu:

- z dnia 15 stycznia 2009r. o sygn. akt X K 1618/08 za czyn z art. 178§1 k.k. popełniony w dniu 7 maja 2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 16 stycznia 2012r.;
- z dnia 10 marca 2011r. o sygn. akt II K 1025/10 za czyny z art. 244 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnione w dniach 16 i 22 stycznia 2009r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 87§1 k.w. popełniony w dniu 16 stycznia 2009r. na karę 10 (dziesięciu) dni aresztu.
- z dnia 21 lipca 2011r. o sygn. akt II K 279/11 za czyn z art. 64 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od lutego 2010r. do 9 lutego 2011r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 (dwóch) oraz karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych

połączył wyroki z dnia 10.03.2011r. i 21.07.2011r. i na podstawie art. 91§2 k.k. i art. 86§1 k.k. wymierzył skazanemu karę łączną roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 89§1 k.k. oraz art. 69§1 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie tej kary warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 lat.

Następnie na podstawie art. 63 §1 k.k. i art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet ewentualnego zarządzenia do wykonania orzeczonej wobec niego kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania od dnia 22 do 23 stycznia 2009r. w sprawie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu o sygn. akt II K 1025/10.

Zaś na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie X K 1681/08.

Z wyrokiem tym nie zgodził się Prokurator Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu, który zaskarżył orzeczenie na niekorzyść skazanego w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając na podstawie art. 438 pkt. 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku, polegający na nieprawidłowej ocenie przez Sąd okoliczności sprawy oraz właściwości i warunków osobistych skazanego przemawiających za warunkowym zawieszeniem wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, w tym w szczególności nieuwzględnienia faktu, że M. B., będąc wcześniej skazanym za czyn z art. 178a§1k.k.

i mając orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, w okresie obowiązywania tego zakazu, złamał go, dopuszczając się kolejnych czynów – z art. 244k.k., a następnie czynu z art. 62 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co skutkowało winno uznaniem, że w stosunku do skazanego nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna i że nie będzie on przestrzegać porządku prawnego.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku łącznego poprzez wymierzenie skazanemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze roku i 3 (trzech) miesięcy.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacji – i to mimo uzupełnienia przez sąd odwoławczy postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii dot. skazanego z Zakładu Karnego nr (...) we W., gdzie odbywał karę w sprawie XK 1681/08, jak też z aktualnych danych o jego karalności – nie można merytorycznie rozpoznać. Abstrahując jednakże od powyższego zauważyć należy, że sam wniosek zawarty w apelacji, nawet w razie podzielenia poglądu i braku podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy odnośnie postawy, właściwości osobistych skazanego i tym samym braku podstaw do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, uwzględniony być nie może. A to z uwagi na to, że czyny objęte wyrokami, które podlegały łączeniu popełnione zostały m.in. przed czerwcem 2010r. natomiast przepis art. 89§1 a k.k. obowiązuje po tej dacie.

Kara łączna jest bowiem instytucją prawa karnego materialnego i w związku z tym należy rozpatrywać ją w płaszczyźnie art. 4 § 1 k.k. Możliwość wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie art. 89 § 1a k.k., zgodnie z regułą prawa temporalnego zawartą w art. 4 § 1 k.k., dotyczy skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania popełnione po dniu 7 czerwca 2010 r. (wyrok SN z dnia 06.12.2012r. sygn. akt V KK 364/12, LEX nr 1231661).

Zgodzić się przy tym należy z tezą, że „stosując art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, sąd powinien rozważyć „względność” ustaw przy porównaniu stanu normatywnego z daty orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stanu normatywnego z czasu popełnienia każdego z przestępstw wchodzących w skład zbiegu. Prowadzi to do wniosku, iż jeśli choć jedno z przestępstw wchodzących w skład realnego zbiegu, za które orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i bez warunkowego zawieszenia wykonania, zostało popełnione przed wejściem w życie ustawy zmieniającej, należy stosować, jako względniejszy, Kodeks karny w brzmieniu sprzed dnia 8 czerwca 2010 r.” (wyrok SN z dnia 17.01.2013r., sygn. akt II KK 84/12, LEX nr 1252705).

Zatem samo stwierdzenie, iż spełnione zostały warunki formalne określone w art. 85 k.k. dla orzeczenia kary łącznej, właśnie z uwagi na datę popełnienia czynów wchodzących w skład ciągu przestępstw z art. 244 k.k. objętych wyrokiem z dnia 10.30.2011r. (II K 1025/10) nie przesądza o możliwości wydania wyroku łącznego, a to z powodu tego, iż łączony był z karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczoną w sprawie II K 279/11.

W tym miejscu zauważyć należy, że sąd orzekający procedował mimo braku jakichkolwiek danych dotyczących zachowania skazanego pozbawionego wolności (zatem nie miał żadnych informacji na temat ew. stopnia demoralizacji, prognoz kryminologicznych i efektów dotychczas stosowanego procesu resocjalizacji, nawet nie dysponował aktualnymi danymi o karalności skazanego).

Sąd odwoławczy przedsięwziął czynności, by braki te uzupełnić. Z opinii dot. skazanego wydanej w dniu 20.12.2012r. wydanej przez Dyrektora ZK nr (...) we W., w którym skazany przebywa od 19.03.2012r. wynika, że M. B. jest uczestnikiem podkultury przestępczej, przystosował się do warunków izolacji więziennej, zaś prognoza kryminologiczno – społeczna jest negatywna, z powodu niezakończonego procesu resocjalizacji, natomiast pozytywnie określona została prognoza penitencjarna co do odbywania dalszej kary w systemie zakładu typu półotwartego (k. 94 – 95).

Natomiast z informacji dot. uprzedniej karalności skazanego wynika, że był 7 – krotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, z Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz za prowadzenie pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu (k. 91- 92).

Jednakże na rozprawie odwoławczej strony przedstawiły dodatkowe dowody z dokumentów, które także rzutują na ocenę sytuacji skazanego pod kątem przesłanek z art. 69 k.k.

I tak obrońca przedłożył kopię postanowienia SO w we Wrocławiu z dnia 28.02.2012r. (sygn. akt V Kow-el 738/12), z którego wynika, że zezwolono skazanemu na odbycie reszty kary pozbawienia wolności w sprawie XK 1681/08 poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, a jako argument przemawiający za taką decyzją wskazano w uzasadnieniu z opinii Dyrektora jednostki penitencjarnej, w której M. B. przebywał, jego zachowanie nie budziło zastrzeżeń (k. 119).

Natomiast prokurator przedłożył kopię aktu oskarżenia w sprawie 1 Ds. 1788/12/Sp(c) Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu, z którego wynika, iż zarzucono M. B. popełnienie w dniu 16.03.2012r. czynu z art. 279§1 k.k. (k. 114- 116).

W związku z powyższym stwierdzić należy, że zachowanie skazanego i jego właściwości osobiste są na tyle niejednoznaczne (a opinie z zakładu karnego wręcz sprzeczne), że konieczne jest ponowne wnikliwe przeanalizowanie sytuacji skazanego właśnie pod kątem ziszczenia się przesłanek, które uzasadniałyby zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej obejmującej m.in. skazanie na karę bezwzględną za ciąg przestępstw z art. 244 k.k.

Z tego też powodu zaskarżony wyrok nie mógł się ostać, a Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zobligowany będzie do ponownego dokonania ustaleń w powyższym zakresie.

Na marginesie sąd odwoławczy zwraca uwagę i na to, że wyrok z dnia 10.03.2011r. (sygn. akt IIK 1025/10) obejmuje także skazanie za wykroczenie z art. 87§1 kw, które nie może być w żadnym razie objęte wyrokiem łącznym, natomiast zaskarżony wyrok łączny obejmuje także i to skazanie. Brak jest bowiem wyłączenie do odrębnego wykonania pozostałych rozstrzygnięć zawartych w łącznych wyrokach, natomiast „połączone” zostały kary „opisane w pkt 2 i 3 części wstępnej wyroku”.

Z tych też względów, orzeczono, jak na wstępie.